

Mgr. JÁN DOJČAN

2.3.1956 - 11.3.2021

Spomienky na Janka Dojčana

(Odišiel si, ale navždy ostaneš medzi nami!)



Janko Dojčan odišiel, ale navždy ostáva medzi nami!

(V sobotu 20. februára 2021 v noci Tomáš Dojčan odviezol svojho otca Janka Dojčana s podozrením na koronavírus do nemocnice na Kramároch v Bratislave).

Vo štvrtok 11.3.2021 ráno prišla mrazivá SMS-ka od Jankovej manželky Ľubky Dojčanovej:

"Janko v noci prehral svoj boj". (podľa lekárskej správy však príčina jeho zlyhania je nejasná, nakoľko po lehote strávenej v domácej karanténe bol už Janko v tom čase bezinfekčný na COVID-19...)

Vojto Potočný na Sekciu DV SK a všetkým známym: Dobrý deň. Náš podpredseda Správnej rady klubu Slávia UK Bratislava, bývalý generálny sekretár nášho zväzu Mgr. Janko Dojčan (nar.2.3.1956) dnes v noci vo veku 65 rokov prehral v nemocnici na Kramároch svoj boj s koronavírusom. Bližšie informácie Vám pošlem hneď, keď sa ich dozviem. Bude nám za ním veľmi smutno. Nech odpočíva s pokojom v duši. Česť jeho pamiatke.

Zdraví V. Potočný

Bývalý generálny sekretár Janko Dojčan prehral boj s koronavírusom



R. I. P.

Na nášho generálneho sekretára Jana Dojčana si takto zaspomínal Slovenský olympijský a športový výbor:

V noci zo stredy na štvrtok na bratislavských Kramároch prehral boj s ochorením COVID-19 dlhoročný významný športový funkcionár Ján Dojčan. Verejnosti bol najviac známy z pôsobenia vo funkcii generálneho sekretára Slovenského zväzu kanoistiky na divokej vode (1993 - 2008), člena výkonného výboru Slovenského olympijského výboru (1997 - 2001) a zástupcu riaditeľa Antidopingovej agentúry SR (2009 - 2013).

Bratislavský rodák Ján Dojčan spojil svoj športový život od mala s divokou vodou – najprv ako športovec, potom rozhodca a predovšetkým významný funkcionár. Ako pretekár vyrástol v Karloveskej zátoke. Pôsobil v Slávii UK Bratislava a v jej vodáckom klube bol až do svojej smrti podpredsedom správnej rady.



Ján Dojčan na portrétovej fotografii z roku 1997, keď sa stal členom výkonného výboru Slovenského olympijského výboru. Foto Ján Súkup, Štartfoto.

Počas existencie Československa, keď ešte vodný slalom nemal na Slovensku samostatný zväz a bol zaradený pod zväz rýchlostnej kanoistiky, Ján Dojčan v ňom pôsobil ako metodik pre vodný slalom. Keď v roku 1993 vznikol už samostatný Slovenský zväz kanoistiky na divokej vode, nastúpil tam do funkcie generálneho sekretára. V nej zotrval až do konca roku 2008. Na viacerých pretekoch Svetového pohára aj na majstrovstvách Európy 2002 v Čunove v tom čase pôsobil aj ako riaditeľ pretekov.

Počas 15 rokov výkonu funkcie generálneho sekretára SZKDV sa Ján Dojčan podieľal na „zlatom“ období tohto odvetvia na Slovensku. Počas tohto obdobia na olympijských hrách 1996, 2000, 2004 a 2008 získali bratia Hochschornerovci tri zlaté medaily, Michal Martikán dve zlaté a dve strieborné, Elena Kaliská dve zlaté a Juraj Minčík jednu bronzovú, pričom nielen títo, ale aj mnohí ďalší pretekári sa postarali o zisk množstva medailí aj zo svetových a európskych šampionátov, či z pretekov Svetového pohára. V roku 2009 si Ján Dojčan od Slovenskej kanoistiky (formálne zastrešujúcej zväzy oboch odvetví kanoistiky) prevzal Cenu za dlhoročný prínos.



Na fotografii z roku 2006 Ján Dojčan ako generálny sekretár Slovenského zväzu kanoistiky na divokej vode pri blahoželaní Elene Kaliskej.

Foto TASR/Štefan Puškáš

Ján Dojčan bol aktívny aj mimo vodného slalomu. V rokoch 1997 - 2001 bol členom výkonného výboru Slovenského olympijského výboru (SOV). Od tejto organizácie v roku 2007 dostal za významný prínos pre šport a olympizmus Strieborné kruhy SOV. Dve funkčné

obdobia bol aj členom výkonného výboru Konfederácie športových zväzov SR. Od roku 1996 pôsobil dlhší čas vo vedení vtedajšieho Antidopingového výboru (ADV) SR. Neskôr bol až do ukončenia činnosti ADV SR predsedom jeho dozornej rady.

Keď skončil pracovný pomer na SZKDV, od roku 2009 Ján Dojčan nastúpil do zamestnania v novovzniknutej Antidopingovej agentúre SR. V nej bol až do roku 2013 zástupcom riaditeľa. Neskôr profesne pôsobil už mimo oblasti športu.

Bývalý popredný metodik, funkcionár a predovšetkým tréner v rýchlostnej kanoistike, o niečo starší Pavel Blaho, sa s Jánom Dojčanom dobre poznal celé desaťročia. Určité obdobie bol aj jeho nadriadeným vo zväze. Na priateľa a kolegu si Pavel Blaho zaspomínal:

„Jano takisto ako ja vyrastal na vode. Bol pri vodnom slalome od samého začiatku, takpovediac od plienok. Tomuto odvetviu nezištne pomáhal ako nadšenec a entuziasta. Bol veľmi pracovitý a obetavý. V časoch, keď ešte vodný slalom bol pod zväzom rýchlostnej kanoistiky, mi bolo jeho aj ďalších oduševnených dobrovoľníkov veľmi ľúto, že vodný slalom nebol olympijským odvetvím. Tým sa natrvalo stal až od OH 1992 v Barcelone. Krátko po nich sa rozpadlo Československo a na Slovensku vznikol už samostatný zväz kanoistiky na divokej vode. A v ňom Jano pôsobil ako generálny sekretár pätnásť rokov, čo bolo pre toto odvetvie mimoriadne úspešné obdobie.“

Česť jeho pamiatke!

zdroj: LUBOMÍR SOUČEK, olympic.sk

*Neplačte, že som odišiel
ten klud a mier mi prajte,
len večné svetlo spomienky
mi stále zachovajte.*

*S hlbokým žiaľom a smútkom oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym,
že nás navždy opustil náš milovaný*

Ján Dojčan

vo veku 65 rokov

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým sa uskutoční

dňa 17. marca 2021 /streda/ o 12:30 hod.

v bratislavskom krematóriu.

Smútiaca rodina

Ohlasy a vyjadrenia úprimnej sústrasti nad nečakaným odchodom:

Elena Kaliská: Pekne je to napísané. Úprimnú sústrasť.

Jaroslav Coplák: Ahoj Vojto, ďakujem za smutnú správu. Zdá sa, že korona si nevyberá a odchádzajú aj vynikajúci ľudia, ktorí by mohli na tomto svete ešte pár rokov zostať. Prajem úprimnú sústrasť Jankovej rodine a všetkým jeho priateľom a známym. Česť jeho pamiatke! Zdraví J. Coplák

Peter Murcko: Ahoj Vojto, Skutočne veľmi smutná správa. Žijeme hroznú dobu. Jana Dojčana je veľká škoda. ÚPRIMNÚ SÚSTRASŤ

Oldřich Kovář: To je mi fakt ľúto. Úprimnú sústrasť. Oldo s rodinou

Zorka Hujsová: To je mi veľmi ľúto. Úprimnú sústrasť celej rodine.

Monika Potočná: jooooooooooj, to je mi veľmi ľúto

Miro Matušík: toto nieee, je mi do plaču. Miro

Igor Ižo: Ahoj Vojto, to je mi skutočne veľmi ľúto

Alžbeta Máleková: tak to je fakt veľmi smutná správa

Ing. Daniela Hujsová: Vojto, tvoja predchádzajúca správa (prianie k MDZ) sa mi páčila viac. Táto je veľmi, veľmi smutná

Lenka Nagyová: To mi je ľúto, nech odpočíva v pokoji, daj Vojto prosím vedieť kedy bude pohreb. Vďaka, Lenka

Emília ILLeková: Strašná správa, neviem to spracovať. Milka

Laco Petruš: Ahoj Vojto, úprimná sústrasť, tento vírus asi nenechá nikoho nezmeneného, s pozdravom, Laco

Rudo Bárta: Naviem sa z toho spamätať, som fakt v šoku, toto som nečakal, ťažko nájsť slová...

Imrich Vida: Hlboko nás zasiahla táto smutná správa. Vyjadrujeme úprimnú sústrasť rodine, priateľom. Česť jeho pamiatke.

Vodáci zo Zvolena

Svetlana Starzlová: Je to šokujúca správa!

Ján Stachera: Je mi z toho veľmi smutno! Zomrel nám veľmi dobrý priateľ, s ktorým som aj ja mnoho prežil. Úprimnú sústrasť rodine, Vám všetkým a aj nám. Jano Stachera

Eva Lásko: Dobrý deň, je nám to veľmi ľúto. Prosim ak budete písať rodine prajeme úprimnú sústrasť a myslíme na nich a modlíme sa. Česť jeho pamiatke. Evina s rodinou

Imrich Vojsovič: Vojto, ďakujem. Uprimnu sústrasť. Nech odpočíva v pokoji.

Milan Vollmann: Milý Vojto, ďakujem. Počul som v RTVS dnes ráno. Vyjadrujem všetkým Bratislavským vodákom hlbokú sústrasť. Janka si pamätám ako výborného kanoistu Slávie UK a neskoršie ako funkcionára. Vždy priateľský a dobre naladený. Nech mu dá Pán Boh odpočinutie večné. Milan Vollmann

Helena Skovajsová: Pane bože! Janko! Nedávno sa s nami smial u teba Vojto na stretnutí. Nechcem uveriť! Ale dnes je taká doba, že sa naučíme s pokorou veriť a prijímať všetky správy. Kamarát Janko, vždy vysmiaty, je mi to veľmi ľúto. Nech odpočíva v pokoji a nech ho už nič netrápi.

Jirka Kratochvíl: Ahoj. Tak to je veľmi smutná správa. Upřímnou soustrast rodině i celému slovenskému kanoistickému hnutí. Zažili jsme toho spolu hodně. Kráťa

Vojtěch Kocián: Ahoj Vojto, vďaka za túto smutnú správu a všetky maily so spomienkami na Janka Dojčaka. Vidím, že aj na Slovensku korona vyčíňa a nevyberá si. Preto prajem vám všetkým pevné zdravie a aby sa vám ten prevít vyhol. Zdravia Nataša a Vojta Kociánovci

Ing. Bohumil Bohunický (otec nášho člena Bohuša Bohunického): Ďakujem. Mal som tu česť sa s nim zoznámiť vtedy, ako píšeš. Bol som za ním v jeho kancelárii na zväze pre vodné športy, vedľa plavárne Pasienky. Bolo to vtedy, keď sme s pani Senovskou projektovali okrem stavidiel, výťahu pre loďky a lávok, aj slalomové bránky na Divokej vode – Čunovo. On osobne mi vtedy vravel požiadavky na priemery tyčiek, ich dĺžky, značenie a farby, koľko červených a koľko tých druhých, atď. Nuž pomodlím sa za neho. Pozdravujem aj pána docenta Potočného.

Vojto Potočný: Aj mňa to riadne zobralo. Celú noc si pri sviečke púšťam piesne, čo mi na požiadanie poslal Sancho. V tejto situácii ma ako tak ukludňuje tá, ktorá mi pripomína Jankov život a v ktorej sa precítene spieva o svete, o práci, živote, prírode, o vode, o horách: Tam u nebeských bran (3 min. 48 sek.).

<https://www.youtube.com/watch?v=IRca7evReSs>

Sviečka už dohorieva, tak aj ja skúsím ísť spať. Držte sa. Dobrú noc. Vojto

Gaba Hochschornerová: S Janom sa mi vybavuje teraz už úsmevná spomienka na výlet do Senca s celou našou partiou na Tiborovu rozostavanú chatu aj s prespávačkou. Jano mal 15 rokov. Večer sme sa išli okúpať samozrejme bez plaviek. Jano, hrdina, skočil do vody, vynoril sa s rozbitou hlavou. Keď sme sa išli obliekať, nenašli sme si naše veci a museli sme prebehnúť cez osvetlene námestíčko hore ku chate. Veci nám zobral Miro Boldiš /sviniar/. Janovi zašili hlavu, opiekli sme si kukuricu, ktorej bolo naokolo dostatok a užili sme si krásny druhý deň. Jano s obviazanou hlavou...

Janovi chcem poďakovať za všetko, čo spravil pre Peťa a Paa a a pre našu celú rodinu, ako pomáhal hlavne v ich začiatkoch, keď ešte nič neznamenal. Budeme spomínať len v tom dobrom. Je nám to veľmi ľúto, že nás opustil.

Milica ILLeková: Keď sme si vyjzdili 1. výkonnostné triedy začalo sa dobrodružné cestovanie na celoštátne kvalifikácie. To sme celá partia v piatok po škole naviazali vlek slalomkami a zjazdovkami, lebo vtedy sa jazdilo všetko spolu. Potom prišla na rad korba plachtovej Avie. To muselo byť všetko presné. Základná vrstva molitany, na to vrstva zelených vojenských spacákov, osobné veci boli za hlavou a vodácke vo veľkých hokejových taškách, boli naviazané na konštrukcii nad našimi hlavami. Aj "zasadací poriadok" bol jasný. Najprv baby, lebo bližšie ku kabíne šoféra predsa len trochu menej fúkalo. Až potom sa ukladali chalani. Ležali sme na striedačku (Hlavy, nohy), takže sme dôverne poznali aj nohy susedov... Takto zababušení sme cestovali (vlastne trmácali sa po tých hrboľatých a krivých cestách) cez celú republiku až na Špindel či Lipno. To sme v noci, často až skoro ráno zaparkovali na štarte zjazdu a keď sa blížil čas štartu, tak sme nevyspatí, celí dolámaní a zmrznutí, na veľké prekvapenie českých pretekárov nasadali do lodí, ale nekončili sme najhoršie. Ďalšiu noc sme už mali ubytovanie v lacných ubytovniach. Nie vždy nám naše veci vyschli a tak sme vo vlhkom oblečení išli slalom. Neoprénovú špricku vtedy mala iba naša reprezentantka Československa Jana Kubovčáková alias "Čáčka" (po vydatí Beňušová - matka dvoch reprezentantov Mateja a Danky). My ostatní sme bojovali nie len s vodným terénom, ale aj s vodou v lodi. V nedeľu po druhej jazde kanoistov sme sa čo najrýchlejšie zbalili a ukladali veci. Cestou domov ešte rýchla večera a zase nekonečne dlhá cesta domov. Do Bratislavy sme prichádzali okolo 2. - 3. hod. po polnoci a ráno znovu do školy. No aj tak sme dosahovali dobré výsledky, aj na vysokých školách. Milica

Ľubor Petro (Sancho): Jano Dojčan robil jeden čas v Slávii UK aj profesionálneho trénera. My, žiacki tréneri sme vychovávali žiakov, ktorí po dovŕšení dorasteneckého veku prechádzali trénovať k Janovi. Počas mojej trénerskej činnosti v Slávii UK (ešte sa jazdilo len okolo šlepu na stojatej vode) mi Jano často pomáhal s trénovaním žiakov a od Jana som sa učil rôzne tréningové metódy ako na vode, tak aj cez zimnú prípravu v telocvični. Vždy na jar a na jeseň bývali preteky pri Slovnafte na kanáli (hneď pod prečerpávačkou), ktorým Slovnaft privádzal úžitkovú vodu do svojho objektu. Voda tam aspoň trochu tiekla, tak jazdenie tam bolo zaujímavejšie než na úplne stojatej vode. Mali sme tam aj dve unimo-bunky, ale na každodenné dochádzanie tam na tréning to nebolo moc praktické, lebo bolo treba chodiť od zastávky autobusu dosť ďaleko pešo. Janovi sa potom podarilo vybaviť miesto pre tieto unimo-bunky pri Malom Dunaji, hneď pod odťahovou službou, kam tieto unimo-bunky potom presťahoval. Cez Malý Dunaj sa natiahli drôty, zavesili sa bránky a chodili sme trénovať aj sem. Problém bol ten, že keď z povodia Malého Dunaja kosili trávnu na brehoch (robili to takým traktorom s ramenom), tak nám poničili aj slalomovú trať. Jano sa potom s nimi dohodol, že úsek, kde máme postavené bránky obídu a my si ho budeme kosiť sami. A tak bolo často vidieť Jana, diplomovaného trénera, ako s kosou v ruke na svahu medzi drôtmí kosí burinu. Ja som sa mu občas snažil s touto činnosťou pomôcť, ale ja som skôr s kosou zakopával do zeme než kosil burinu a keď som niekoľko kôš zlomil, tak som tejto činnosti zanechal. Po mojom odchode zo Slávie UK do BKVSZ sa Jano veľkou mierou zaslúžil a presadil, aby nám Slávia UK zapožičala lode na pretekársku činnosť. V BKVSZ sme mali len typovo nevyhovujúce tzv. „Košičáky“ na ktorých nechceli pretekári jazdiť ani keď boli nové. Ako oddiel BKVSZ sme zakúpili jednu umimo-bunku, ktorú sme umiestnili na Malom Dunaji a trénovali sme už len tam. Aj keď sme boli už iný oddiel, stále sme sa stretávali s Janom a jeho zverencami na Malom Dunaji, kde mi pomáhal a radil pri tréningoch žiakov. Spomínam si na jedno sústredenie v Liptovskom Mikuláši, kam sme išli vlakom a lode sme poslali ako spešninu. Bývali sme v stanoch hneď vedľa kanála. Jano tam bol so svojimi zverencami tiež. Ja som chodil každý deň z kanála na stanicu pýtať sa, či už prišli lode a vždy som dostal odpoveď, že ešte žiadne lode nedošli. Zatiaľ sme trénovali tak rôzne, keď sa nám podarilo si lode požičať. Po troch alebo štyroch dňoch to už Janovi nedalo a išiel sa na stanicu pozrieť sám a našiel tam naše lode (už ktovie od kedy tam boli) v nejakej ohrade za plotom. Keď som tam chodil ja, tak som sa len spýtal pri okienku či nedošla spešnina a nenapadlo ma rozhliadnuť sa po stanici a železničiaru tiež nevedeli, že im nejaké lode prišli.

Jano bol pre mňa veľkým trénerským vzorom a chcem mu poďakovať za všetko čo pre mňa ako trénera urobil, čomu ma naučil a tiež za všetko čo urobil pre náš klub BKVSZ.

Milka Illeková: S Janom sme celý svoj dospelácky život prežili pri vodnom slalome. Pre mňa to bol koníček, Jano bol aj profesionál. Hoci bol vysoký funkcionár, pri pretekoch častokrát stanoval či prespával v nocľahárňach spolu s nami pretekármi a rozhodcami, zabával sa aj rozoberal a riešil naše problémy. Bolo zjavné, že zo športu nežil, on žil preň.

Bol to rozhl'adený vizionár, mal a udržiaval vzácne kontakty s vodnoslalomárskou pretekárskou aj činovníckou špičkou, či už to bol Richard Fox, Albert Woods, Ramon Gañet, česká slalomová elita... Kolegovia a priatelia. On naozaj pracoval pre rozvoj športu a pre Slovensko. Roky sa staral a manažoval kariéru nielen všetkých našich olympijských velikánov, ale aj medzinárodne uznávaných činovníkov. Nasledoval československého vodnoslalomového funkcionárskeho priekopníka Tibora Sýkoru, systematicky sa staral o rast najmä našich medzinárodných rozhodcov, či už boli z Bratislavy, Zvolena, Košíc alebo Mikuláša. Nabádal nás, podporoval, zabezpečoval nám výjazdy a aktívnu účasť na medzinárodných pretekoch. Vedel, že na to, aby Slovensko bolo veľmocou, nestačia len skvelí pretekári, ale aj kvalita a kvantita uznávaných činovníkov. A v neposlednom rade neviem o tom, že by Jano niekedy uprednostnil osobný prospech nad prospech športu, vždy sa hrdo hlásil ku svojmu učiteľovi Tiborovi Smatušíkovi a navždy zostal verný svojmu športovému klubu Slávia UK Bratislava. Veľmi si Jana Dojčana vážim. A na kamaráta Jana nikdy nezabudnem. Milka Illeková

Ján Soták (Jimmi): S Jankom sme sa poznali skoro celý náš športovo aktívny život. Tých spoločných zážitkov a spomienok mám veľa, preto vyberiem aspoň dve. Prvý zážitok spadá do jedného nádherného leta, počas ktorého sme sa my dvaja slalomári na celé prázdniny rozhodli zaútočiť na Dunajec ako pltníci. V pohode sme zvládali aj "flosovanie" nádherným kaňonom prielomu Dunajca. Väčšinou letní brigádnicami tam prišli s cieľom za každú cenu dobre zarobiť (viezli na plti viac ľudí ako dovoľovala norma) a chceli sa vrátiť domov div nie so "zlatými tehličkami". Janko sa tomu vyhýbal. Nikdy neprekročil stanovené regule. Tak som sa aj ja zamyslel nad tým, že ma môj o 6 rokov mladší priateľ učí žiť plnohodnotný, správny a čistý život. Janko sa tejto zásady držal až do poslednej chvíle. Za to mu patrí veľká vďaka.

Druhá moja spomienka siaha do čias, kedy vybudovaný slalomový kanál v Čunove začal plniť svoju funkciu. Janko ma odvtedy pri organizovaní všetkých domácich a medzinárodných súťaží aj v rámci Svetových pohárov, ME a MS požiadal o pomoc pri ich realizovaní. Takto to šlo celé dve desaťročia. Za túto dlhú dobu som Janka spoznal z každej stránky a mal som možnosť veľakrát sa presvedčiť o jeho organizačných kvalitách a povahových schopnostiach. Vždy som obdivoval jeho absolútnu profesionalitu. Vždy prišiel s detailne pripravenou organizáciou každého podujatia. Nikdy neorganizoval súťaž na poslednú chvíľu, ale pripravoval potrebné veci niekoľko mesiacov pred konaním. Potom sa nám, jeho pomocníkom, ľahko realizovali konkrétne úlohy. Pri tak veľkých akciách zvykne byť veľký zhon a "dusno", ale ja si nepamätám, žeby Janko niekedy nezvládol situáciu. Naopak, vždy

po skončení pretekov sa mu prišli poďakovať za vynikajúcu organizáciu tie najvýznamnejšie svetové osobnosti vo vodnom slalome (Prono, Fox, Kráťa a ďalší). A bolo to naozaj po zásluhe, lebo dokázal vniesť do tej náročnej práce pokoj. Vedel zvládnuť aj tie najzáťažovejšie situácie, čo prenášal aj na nás. Za ten dlhý čas, čo sme spolupracovali, som sa aj ja stále pokúšal privlastniť si túto jeho prednosť. Janko, vďaka Ti za to všetko. Jimmi

Milica Zererová: Ahojte, momentálne som v kúpeľoch po operácii bedrového kĺbu a tu som sa dozvedela túto veľmi smutnú správu. Tak si spomínam na časy, keď sme sa pretekali na slovenských riekach a neskôr, keď sme si vyjzdili 1. výkonnostnú triedu, tak aj v Čechách na Lipne či Špindli. Boli sme o.i. na sústrezeniach na Kamenici alebo v zime na Štrbskom plese, kde nám Janova gitara a pekné pesničky dali zabudnúť na tréningovú drinu.

Po skončení aktívnej športovej činnosti sme spolupracovali v Slávii UK. Jano sa veľkým podielom zasadil za postavenie kanálu v Čunove. Keď bola možnosť zložiť medzinárodné rozhodcovské skúšky v Bratislave prihlásil ma a po mojich pochybnostiach mi povedal "To dáš!", ale tým neskončila jeho podpora nás "nových". Nabádal ma, aby som sa prihlasovala aj aktívne rozhodovať na medzinárodných pretekoch. A tak som mohla rozhodovať na mnohých miestach. K najvýznamnejším patria MS v Brazílii, Francúzsku, SP v Aténach, Nottinghamu. Vďaka výsledkom najmä jeho diplomacie som sa mohla zúčastniť aj na OH v Pekingu. Janova podpora bola nezištná a dobre vedel, že ak chceme organizovať medzinárodné preteky mali by sme mať aj kvalitných a skúsených medzinárodných rozhodcov. Nikdy nezabudnem, že ma takto nasmeroval.

Spoznali sme sa pri športe, aj naše deti sa spolu pretekali a snáď aj naše vnúčence podľať čaru vodného slalomu. Nikdy nezabudnem. Milica

Martin Vesel: Janka Dojčana som bližšie spoznal, keď nás Vojto Potočný poslal pomáhať so sťahovaním archívu antidopingu. Vtedy ma prekvapilo, ako to mal Janko všetko naplánované do najmenších detailov. Robota, aj keď ťažká, nám išla ako po masle a ešte sme s ňou aj skôr skončili, ako sa predpokladalo. Bol mimoriadne rozhladený a pragmatický nielen v riadiacej oblasti, ale aj všestranne zručný v konkrétnych prácach na objekte našej lodenice. Podobný scenár sa rokmi stále opakoval pri každej jednej úlohe, ktorú sme spolu riešili, napr. aj pri usporiadaní ročníkov medzinárodných pretekov mládeže vo vodnom slalome "Young Danubia Cup" v Čunove. Naučil som sa pri ňom, akú veľkú význam má systematické riadenie a plánovanie. Neoceniteľná bola o.i. aj pomoc pri spracovaní projektov a žiadostí na finančnú podporu rôznych inštitúcií športovej činnosti nášho klubu. Vždy mi bol ochotný dobre poradiť a niekedy aj prehovoriť do duše, keď videl, že to potrebujem. Aj preto som sa veľmi tešil na naše budúce spoločné predsedovanie v Správnej rade klubu, keďže nás teraz v klube čaká nejedna výzva. Janko bol presne taký typ človeka, ktorého v takýchto chvíľach sme chceli mať stále po svojom boku. Žiaľ, osud rozhodol inak...

Nečakane sme ako klub prišli nielen v každom smere o skvelého odborníka, ale aj obetavého človeka a dobrého kamaráta. Bude nám všetkým veľmi chýbať. Martin

Manželia Čižmárikovci: Je nám smutno. Odišiel nám priateľ. Rodinu a suseda si nevyberieš, priateľstvo spadne z neba. Delili nás stovky kilometrov, ale keď sme sa stretli, či už ako funkcionári výkonného výboru, pri organizácii pretekov, pri reprezentačných výjazdoch a v posledných rokoch už len ako priatelia, bolo to ako keby včera. Výmena skúseností, debaty, vzájomná pomoc i podpora pri ťažších chvíľach. Spoločné stretnutia na východe alebo západe, splavy, lyžovačky, či grilovačky. Príjemná nálada, pohoda a viera, že bude dobre. O tom aký to bol pracant, tréner, ochotný poradiť a pomôcť spomenuli už kamaráti od vody predomnou. Aký bol vnímavý a citlivý, ako si vážil ľudí, ich prínos pre náš šport, svedčí jeho činnosť v pozícii generálneho sekretára zväzu, keď nezabúdval na významné výročia rozhodcov, trénerov a funkcionárov a navrhoval ich ocenenia. Bol to ľudský prejav uznania ich práce pre rozvoj kanoistiky. Proste človečina. Bude nám chýbať, ale strata pre jeho blízkych je neporovnateľne väčšia, lebo odišiel ten kto ich mal rád a oni jeho a mohol lásku rozdávať ešte dlho. Janko, odišiel si, ale naďalej ostávaš medzi nami. Veľká vďaka Ti patrí za všetko. Janka a Tono Čižmárikovi

Ešte niekoľko ohlasov na rozlúčkovú báseň Tomáša so svojím otcom Jankom Dojčanom, ktorú zarecitoval cez smútočný obrad v krematóriu:

Vojto Potočný: Ahoj, Tomi, ďakujem Ti a obdivujem Ťa, že si v tom svojom veľkom žiali, ktorý stále prežívaš, našiel v sebe toľko vnútorných síl, aby si sa mohol tak dôstojne pred všetkými rozlúčiť so svojím otcom Jankom peknou rozsiahlou básňou.

Monika Potočná: nádherná báseň, dojemná, silná..., hlavne veľmi smutná

Martin Vesel: Naozaj krásne

Zorka Hujsová: Nádherné. Až mi slzy vyhrkli.

Jirka Kratochvíl: Ahoj Vojto, málo co mě v životě dostalo tak jako toto Tomášovo vyznání. Z těch slov je cítit obrovská citová zainteresovanost, která je odrazem Jankova člověčenství vyplývajícího z bohatosti a rozvětvenosti jeho žití. Ta slova přináší i optimismus, jsou důkazem, že nit života se nepřetrhla a to dobré pokračuje... Nelze nic dodat. Zůstává jen velký smutek... Kráťa

Peter Mráz: Ahoj Vojto, veľmi pekné odkáž Tomášovi. Pozdrav z Francúzska - Bigorre posielam Peter Ahojte,

Jaroslav Ostrčil: Ahoj Vojto, nechcel som veriť, že to postihne aj takého výnimočného človeka, vodáka, ako bol Janko. Všetka česť jeho práci v jeho športe. Prečo odchádzajú takí dobrí ľudia, bez toho, aby mohli dokončiť spravodlivú vec? Dúfam, že tam hore na to dohliadne. Básnička jeho syna veľmi vystihla všetko, čo chcel povedať a čo cítil, gratulujem. Stále neverím, že tu už nie je. Veľká strata vodáckej spoločnosti. J.

Peter Slašťan st.: Ďakujem za poslanie básničky. Je mi v tejto dobe veľmi smutno, keď odchádzajú z nášho života kamaráti a skvelí priatelia. A Jano bol jedným z nich. Keď mohol tak vždy pomohol a jeho nadšenie pre vodný slalom by malo byť vzorom pre všetkých, čo sú v súčasnosti pri vode. Pre mňa Jano ostane v pamäti ako skvelý a vždy usmiaty kamarát. Bude chýbať, ale ostáva v našich spomienkach. peter slašťan st.

Vojto Potočný: Milý Janko, nikto z nás, ani Tvoji príbuzní, ani Ty, ani ja sme nepredpokladali ako kruto sa s Tebou osud zahrá. Preto som ani ja netušil, že sa budeme teraz tak predčasne zamýšľať nad Tvojím nespravodlivým odchodom a Tvojím curriculum vitae, ktoré veľmi dojemne stvárnil do básne Tvoj syn Tomáš. Čo ja si pamätám, do lodenice TJ Slávia UK Bratislava si prišiel v r. 1971. Najprv si trénoval a pretekal sa v kategórii kanoé dvojíc C2M, potom aj na kanoé jednotlivcov C1. Svojou veľkou motiváciou a zánietením si čoskoro získal 1. výkonnostnú triedu, čo bolo v bývalom Československu veľmi dobre hodnotené, lebo tú triedu mohol mať len limitovaný počet pretekárov a len tí mali právo štartovať na celoštátnych kvalifikačných pretekoch. Bol si zaradený aj do juniorského reprezentačného družstva Slovenska v kategórii C1M. Ako mladý slalomár si zaznamenal veľmi rýchly výkonnostný rast. V tých časoch sa vo vodnom slalome na divokých vodách pravidelne pretekalo nielen individuálne, ale aj kolektívne v tzv. celoštátnej Československej lige kanoistických oddielov. Za každý oddiel štartovali 3 lode K1 muži, 3 lode K1 ženy, 3 lode C1 muži, 3 lode C2 muži a 3 lode C2 mix. Okrem individuálnych jazd sa pretekalo v každej kategórii aj v súťaži trojčlenných hliadok. To všetko bolo veľmi náročné na techniku jazdy a kondičnú pripravenosť. Ty, ako kanoista si sa stal kľúčovým pretekárom, lebo si bol schopný na divokých vodách štartovať rovnocenne aj v kategórii C1 aj C2. Mal si výrazný podiel na tom, že naši vodní slalomári TJ Slávia UK Bratislava sa opakovane umiestňovali v tejto súťaži na 2. mieste, hneď za TJ Slávia VŠ Praha. Tento obrovský úspech sme zaznamenali aj preto, lebo vždy sme mali na štarte plný počet lodí vo všetkých kategóriách. V našom oddiele, ale aj celoštátne si mal v tom čase silnú oporu, ale aj konkurenciu kanoistov najmä vo dvoch reprezentantoch Milana Gábu (strieborný medailista z MS vo vodnom slalome) a Petra Hochschornera st. (neskoršieho trénera olympijských víťazov bratov Pavla a Petra Hochschornerovcov). Tvojím hlavným trénerom vtedy bol pán Tibor Smatušík, CSc. - vedúci

Katedry telesnej výchovy na Prírodovedeckej fakulte UK. On Ťa, ako aj nás všetkých, okrem tréningu neustále perspektívne metodicky usmerňoval a pripravoval, aby si sa postupne dal na trénerskú dráhu. Pretože si bol pohybovo veľmi zručný, tak po maturite na Priemyselnej škole strojníckej v r. 1975 si sa podľa mňa správne rozhodol, že pôjde študovať na FTVŠ UK v Bratislave. Samozrejme si aj talentové, aj vedomostné prijímacie pohovory úspešne absolvoval a bol si prijatý na VŠ štúdium. Bol to Tibor Smatušík, ktorý Ťa cieľavedome nasmeroval aj na budúce pôsobenie v našom športovom hnutí na Slovensku. Súbežne so štúdiom si získal aj potrebnú trénerskú kvalifikáciu a stal si sa trénerom Tréningového strediska mládeže. Tibor bol aj Tvojím odborným konzultantom pri vypracovávaní diplomovej práce. Po skončení štúdia na VŠ a vojenskej základnej služby si sa naplno zapojil do funkcionárskej práce. Všetky získané vedomosti a skúsenosti si potom dlho vyžíval pri svojej trénerskej a funkcionárskej činnosti, ale aj v bežných životných situáciách. Vždy, keď sme niečo potrebovali vybaviť, stačilo, aby sme sa obrátili na Teba, lebo Ty si slová "nie", "neviem", "nepoznám", "nedá sa" nepoznal. Vždy si všetko dokázal vybaviť k spokojnosti obidvoch strán. Vždy si vedel, na ktoré dvere máš zaklopať a tie dvere Ti otvorili, lebo všetci vedeli, že čo robíš, robíš pre správnu vec. Vedel som to aj ja a stále to viem. Budeš nám veľmi chýbať. Vojto.

Tomáš Dojčan: Veľmi ma teší, že ho ľudia vnímali ako super človeka. Rovnako ako som ho vnímal ja.

Vojto Potočný: Ahojte, som v neustálom kontakte s Jankovou rodinou a všetko, čo prichádza na moju adresu im preposielam prípadne telefonujem. Rozoberali sme aj otázky pietnych vencov, ikebán, kytíc. Keďže už sa na to pýtali aj iné kluby a jednotlivci, tak sme hovorili s pracovníkmi krematória, čo a ako to v Bratislave funguje za tejto situácie. Asi o 2 hodiny, napíšeme informácie od nich a prípadné riešenie. Zdraví Vojto

Tomáš Dojčan: Milí priatelia, veľmi pekne a s úctou k Vám všetkým, Vám chcem poďakovať za milé slová a Vaše spomienky, ktoré Vám meno môjho tatina Jána Dojčana evokuje. Bol to skvelý otec, manžel, dedko, kamarát, proste človek s veľkým "Č". Vždy som ho vnímal ako osobu so srdcom plným lásky, humoru, štedrosti a ochoty pomôcť komukoľvek a kedykoľvek. Obzvlášť mu vždy záležalo na deťoch a ich rozvoji, čomu sa venoval väčšinu svojho života vodáka telom i srdcom.

Veľmi ma teší, že ako jeho osobní, či športoví priatelia sa ozývate Vojtovi s požiadavkou na zabezpečenie spomienkového venca či kytice, na jeho poslednú rozlúčku.

Po konzultácii s pohrebným ústavom a krematóriom som bol informovaný, že všetky vence, či kytice si budeme musieť vziať preč, alebo budú vyhodené do kontajneru. Tatina vždy mrzelo plytvanie peniazmi, ktoré by mohli slúžiť lepšej veci.

Preto do pondelka založím transparentný účet s názvom IN MEMORIAM JAN DOJCAN.

V prípade plánovanej kúpy kvetov alebo vencov, pošlite radšej peniažky na daný účet a vyzbieranú sumu peniažkov, by sme následne oficiálne odovzdali organizátorovi Slovenského pohára žiakov, alebo Majstrovstiev Slovenska žiakov, Bol by som veľmi rád, keby sa ododvzdané peniažky následne použili na zabezpečenie odmien v mene spomienky na Jána Dojčana pre deti - malých nádejných pretekárov.

Spolu s nami spomínajte na môjho tatka len v dobrom a vždy s úsmevom na tvári. Ďakujem za Vašu ľudskosť a podporu tejto krásnej myšlienky. S pozdravom Tomáš Dojčan

Tomáš Dojčan: Milí priatelia, v zmysle nedávneho mailu Vám posielam číslo transparentného účtu s názvom IN MEMORIAM JAN DOJCAN.

Ak ste plánovali, alebo plánujete uctiť si pamiatku Janka Dojčana, prosím nekupujte a neposielajte vence na kremačný obrad, ale pošlite radšej ľubovольný dar na účet založený jeho pamiatke.

Všetky peniažky budú použité v jeho mene na odmenu detských pretekárov, našich nových vodnoslalomárskych nádejí. Určite by to tak chcel aj Janko.

Verím, že sa deti potešia a spoločne si tak uctíme jeho pamiatku a zmýšľanie, ktoré vždy presadzoval.

Transparentný účet FIO

Názov účtu: IN MEMORIAM JAN DOJCAN

Majiteľ účtu: Dojčan Tomáš

IBAN: SK90 8330 0000 0023 0195 3779

SWIFT: FIOZSKBAXXX

So spomienkou na Janka a s prianím krásneho dňa. Tomáš Dojčan

TOMÁŠ DOJČAN: Ahoj Vojto. Ešte raz ti chcem veľmi pekne poďakovať, za podporu ohľadom informovanosti vodákov a za všetky podpornéaily, ktoré si mi preposielal. Veľmi ma potešili a inšpirovali pri písaní básne, ktorú som čítal na pohrebe, aby som tatkoví vzdal úctu. Keďže si sa nemohol zúčastniť, posielam ti ju aspoň takto mailom. Samozrejme budem rád, keď sa báseň dostane do povedomia a budú si ju môcť prečítať aj kamaráti, ktorí nemali tú možnosť prísť. Akýkoľvek krok, ktorým si uctíme spomienku na tatka podporujem. Ešte raz ďakujem za podporu v týchto ťažkých časoch. Tomi

Tomáš Dojčan

Život môjho otca, Janka Dojčana

Jedno pekné leto, rodičovská láska žiarila,
2.3.56 v Bratislave, hviezda sa zrodila.
Rodičia mu po otcovi meno Janko dali,
so sestrami z neho veľkú radosť mali.

A tak sa začal, jeho život krásny,
krátko Vám ho opíšem, v tejto mojej básni.
Už nikdy mu ju nebudem môcť dať,
a preto mu ňou chcem, takto aspoň úctu vzdať.

Detstvo ubehlo a škola volala,
mladému chlapcovi voda učarovala.
K srdcu mu prirástlo, pádlo a loď,
niečo mu vravelo, "Touto cestou chod!"

Pri vode stretol úžasných ľudí,
vždy im pomáhal, na to bol hrdý.
Mladý chalan, kopec bláznovstiev robil,
jedným skokom do vody, hlavu si rozbil.

K srdcu mu prirástla, španielska gitara,
svojim kamarátom, večer pri ohni vyhráva.
Na svojom tele, stále tvrdo makal,
vo vodnom slalome, ho ne jeden úspech čakal.

Okolo seba, stále dobrá nálada,
skvelá vodácka partia, tak sa povráva.
Veľkých ľudí, pri práci sledoval,
rýchlo sa učil, neskôr ich nasledoval.

Jedného dňa stretol devu krásnu,
o živote ešte nemal, predstavu jasnú.
Dvaja krásni chlapci, sa im zrodili,
aj oni po chvíli, v loďke jazdili.

Mladá rodina, byt v Petržalke dostali,
no aj tak sa vždy, k Dunaju ťahali.
Tatko žil pre slalom, to sme všetci vedeli,

často krát na preteky, spolu sme chodili.

Krásne detstvo, pri vode sme mali,
s vodáckymi deťmi, na indiánov sa hrali.

Otec zatiaľ pri vode, študoval trať,
aby svojim zverencom, trénerské rady mohol dať.

Okrem trénerstva, jazdil aj na Pieniny,
na plťke turistom, vykresľoval dejiny.
Turisti sa hrnuli, mali s ním pohodu,
vždy si ctil pravidlá, zásady a dohodu.

Ako čas letel, skúsenosti naberal,
okolo seba, vždy príležitosti vyzeral.
Keďže mal víziu a vodákom ju chcel dať,
rozhodol sa, veľkým funkcionárom stať.

V koryte rieky, Dunaj sa vlnil,
Janko v čele zväzu, svoj sen si plnil.
Driny sa nebál, šediveli vlasy,
vodný slalom zažíval, svoje zlaté časy.

V Čunove, sa nový kanál staval,
pamätám si, ako ma na stavbu zo školy brával.
Predstava divokej vody, ma láka,
bolo to dielo, veľmajstra Cibáka.

V lodenici riadil, aj mnohé brigády,
viackrát však bol, aj súčasťou Olympiády.
Podporoval športovcov, zlepšoval im podmienky,
aj zlatí bratia, majú naňho spomienky.

Medaily sa vodákom, na krk vešali,
Tatkovi zas za prínos, ocenenia dávali.
Nemal rád doping, vyznával hodnoty,
vždy chodil s úsmevom, do svojej roboty.

Po skončení v slalome, pustil sa do boja,
Antidopingovú agentúru, z výboru vytvorila.
Novej funkcii, sa veľmi tešil,
zase pomáhal, aby sa šport zlepšil.

Vždy sa rád s ľuďmi, pri vode rozprával,
viacerým z nás, svoje múdrosti rozdával.
Pozorne počúval, vždycky rád pomohol,
nič za to nečakal, srdcom sa rozhodol.

Na ceste životom, novú lásku stretol,
na Záhorí na relax, výhybku prepol.
Užíval si záhradu, cestoval na východ,
kamarátom neraz, vyzváňal na príchod.

Dlhoročné priateľstvá, to bolo jeho,
postupne sa z neho stával, spokojný dedo.
Vnúčik mu v dielničke, vždy všade snoril,
s úsmevom na tvári, s ním vždy niečo tvoril.

Vnúčatá miloval, v krbe si kúril,
nohy pri ňom vykladal, na krížovky žmúril.
Občas si zabrnkal, s gitarou v náručí,
užíval si pohodlie, v teplúčku papučí.

Neustále rozmýšľal, čo so svojím dvorom,
v mojom srdci ostávaš, navždy skvelým vzorom.
Spomínajme na Janka, len s úsmevom na tvári,
pri pohľade do nebička, jeho hviezda zažiari.

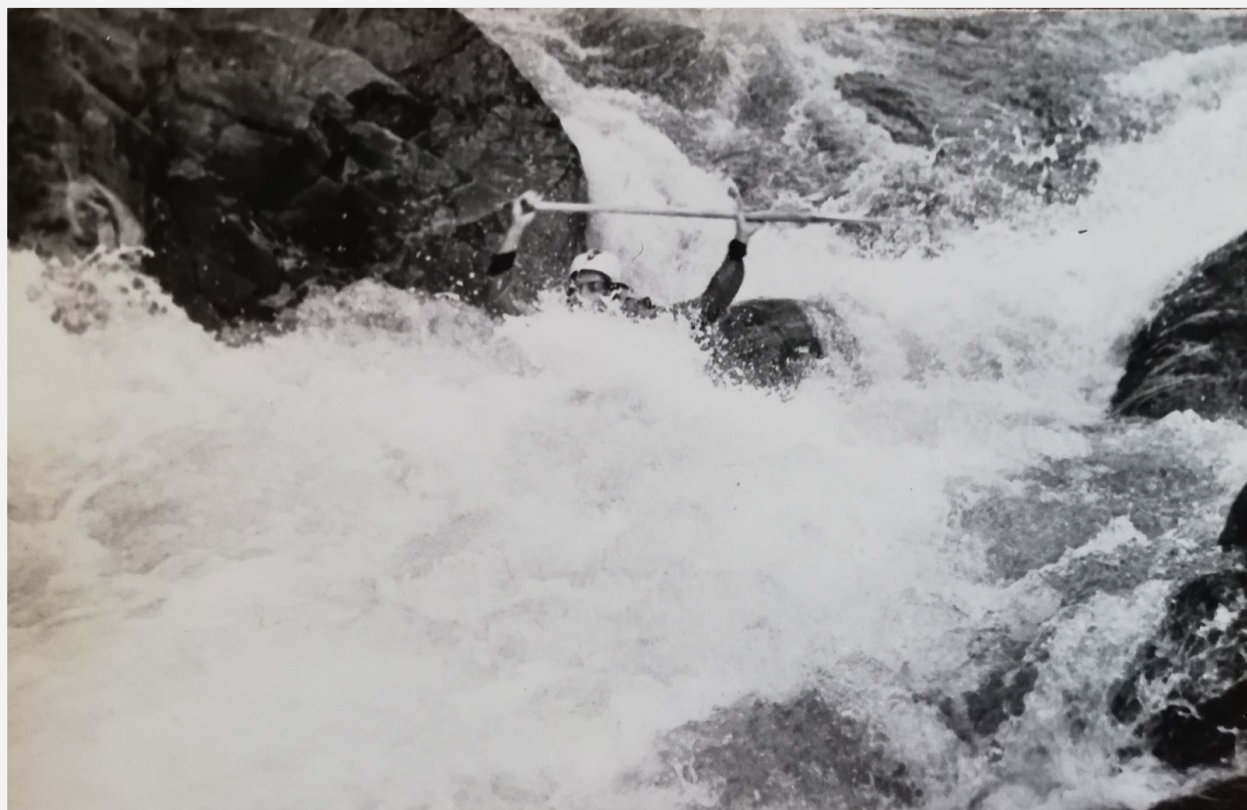
Janko náhle odišiel, na ten druhý breh,
ja si budem pamätať, na ten jeho smiech.
Síce ho už nevidím, je však stále s nami,
čas postupne vylieči, všetky naše rany.

Ďalší anjel pribudol, asi ho tam treba,
aby na nás dohliadal, z nádherného neba.
Aby nás vždy chránil, za každým rohom,
spoločne sa lúčime, posledným ZBOHOM.

Mám Ťa rád Tati.

Jankovi Dojčanovi sa darilo vo všetkom do čoho sa pustil. Uchovajme si ho ako vždy ochotného, pokorného a skromného človeka, vynikajúceho športovca, erudovaného trénera mládeže, zodpovedného funkcionára a naslovovzatého športového diplomata.





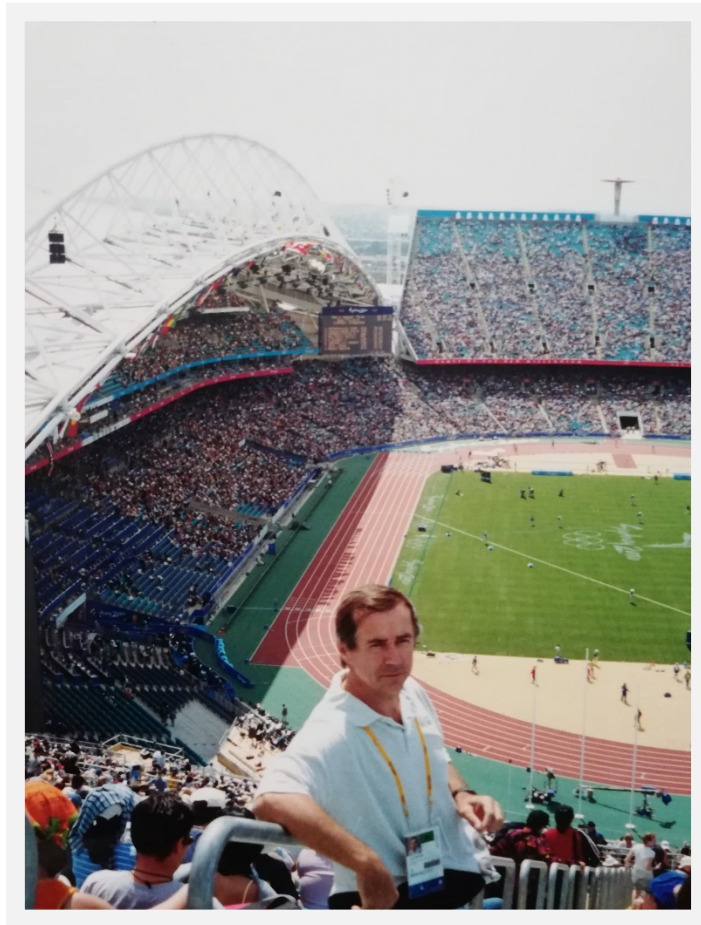












Mnohí z nich sa postupne stali funkcionármi na klubovej i zväzovej úrovni. Od roku 1980 dostal oddiel za výbornú prácu s mládežou štatút TSM aj s miestom plateného trénera (Ján Dojčan). V tom čase viedol oddiel Dušan Obuch. Začiatkom 80. rokov minulého storočia sa odchodom Tibora Smatušíka z Prírodovedeckej fakulty UK na Filozofickú fakultu UK zhoršili aj podmienky pre činnosť oddielu. Oddiel bol nútený opustiť lodenicu, vybudovanú vlastnou brigádnickou činnosťou. Po dvoch rokoch bez

„strechy nad hlavou“ sa podarilo neskrotným nadšencom tohto oddielu získať objekt č. 7 vo Švédskych domkoch v areáli UK v Karloveskej zátok, ktorý si prebudovali na lodenicu. Následne si slalomári vytvorili vhodné tréningové podmienky na Malom Dunaji pri Slovnafte, kde organizovali aj preteky. Hlavnú zásluhu na vytvorení uvedených podmienok pre činnosť oddielu mali predovšetkým Ján Dojčan a Dušan Obuch. Pretekári oddielu Peter Nagy, Martin Nevařil, Miroslav Cajchan či Róbert Orococký získali v tomto období niekoľko medailí na majstrovstvách republiky a boli nominovaní aj do reprezentačných družstiev. Ako tréneri pracovali v tomto období Ján Dojčan, René Vajda a so žiakmi Branko Illek so svojimi pomocníkmi.

nizovali aj preteky. Hlavnú zásluhu na vytvorení uvedených podmienok pre činnosť oddielu mali predovšetkým Ján Dojčan a Dušan Obuch. Pretekári oddielu Peter Nagy, Martin Nevařil, Miroslav Cajchan či Róbert Orococký získali v tomto období niekoľko medailí na majstrovstvách republiky a boli nominovaní aj do reprezentačných družstiev. Ako tréneri pracovali v tomto období Ján Dojčan, René Vajda a so žiakmi Branko Illek so svojimi pomocníkmi.

Vybudovanie slalomovej trate pri vodnom diele Čunovo v roku 1996 vytvorilo vynikajúce podmienky pre ďalšiu prácu vodných slalomárov v TJ Slávia UK Bratislava. Uvedená skutočnosť mala zásadný význam pre rast športovej výkonnosti pretekárov tohto oddielu. Funkcionárom oddielu, sústredeným okolo predsedu Jána Dojčana (vtedy aj generálneho sekretára Slovenského zväzu vodného slalomu a zjazdov), sa podarilo získať pre trénerskú činnosť svojich bývalých špičkových pretekárov – Petra Hochschornera a Janu Beňušovú-Kubovčákovú. Dvojčky Peter a Pavol Hochschornerovci získali v 90. rokoch v juniorských kategóriách niekoľko titulov z vrcholných európskych a svetových podujatí. V roku 1999 získali

krát v rade. V roku 1997 získal tento oddiel TJ Slávia UK na Majstrovstvách Európy klubov vo francúzskom Épinal na 3. mieste, čo bolo potvrdením dlhodobej vynikajúcej práce s mládežou. Popri trénerskej a pretekárskej činnosti sa v oddiele sformovala aj výborná skupina funkcionárov a rozhodcov. Jednoznačným potvrdením tohto konštatovania sú podujatia vo vodnom slalome, ktoré funkcionári TJ Slávia UK organizovali. Okrem tradičných podujatí, Slávia UK Cup a Danubia Cup, oddiel, pod vedením predsedu organizačného výboru Jána Dojčana, zorganizoval preteky SP v rokoch 1997, 1999, Majstrovstvá sveta juniorov 2000, Majstrovstvá Európy juniorov 2001 a ďalšie vrcholné podujatia v nasledujúcich rokoch. Šesť členov oddielu získalo preukaz medzinárodného rozhodcu a Branko Illek dokonca rozhodoval aj na Hrách XXVII. olympiády 2000 v Sydney. V tomto období dosahovali vynikajúce výsledky aj ďalší reprezentanti Slovenska, najmä Róbert Kleberc, Jana Kvasnová, Martin Nevařil, Ján Rusnák, dvojica Ivan Kucik – Peter Čársky i Róbert Orococký.

Po Hrách XXVII. olympiády 2000 v Syd-

Najsmutnejší oznam na lodenici KDV Slávia UK Bratislava

Neplačte, že som odišiel
ten klud a mier mi prosím,
len večné svetlo spomienky
mi stále zachovajte.

S hlbokým žiaľom a smútkom oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym,
že nás navždy opustil náš milovaný

Ján Dojčan

vo veku 65 rokov

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým sa uskutoční
dňa 17. marca 2021 /streda/ o 12:30 hod.
v bratislavskom krematóriu.

Smútiaca rodina

POHREBNÁ SLUŽBA - Ladislav STRÁŽ, Trpčinec nám. 12, 821 06 Bratislava, tel.: 455 241 24 www.pohrebna-sluzba.sk

MILAN GÁBA
HOCHŠI
JANKO
CJM: VŠETCI SÚ ZO
SLÁVIA UKBA

JANKOVI DOJČANOVI
SA DARILO VO VŠETKOM
DO ČOHO SA PUSTIL
A TO TAK NA VODE,
AKO AJ V FUNKCIA'CH.

Ján Dojčan na portrétovej fotografii z roku 1997, keď sa stal členom výkonného výboru Slovenského olympijského výboru.

UKBA

Konzília:

KAIM konzilium 09.03.21, Kolpaská Zuzana MUDr.

KAIM konzilium pre výrazné tachydyspnoe pri respiračnom zlyhaní u COVID 19 + pacienta
Pacient s anamnézou COVID 19 bronchopneumóniou od 15.2. dovtedy na nič neliečený, postupne progresiu
klinického stavu až do respiračného zlyhania napriek vyťaženej konzervatívnej terapii.
Pri mojom príchode v pacient polosede, HFNO s FiO2 0,98 pri tom satO2 60-70%, významne dyspnoický, na
nádych povie 1 slovo, spotený, schvátený, cyanotický, tachypnoe fD 35-40/min.
Konzultovaná 1. služba KAIM a Dr. Sedláková, dohodnutý transport po napojení na UPV na 5. A Chir JIS.
OTI v sedácii Esmeron 50mg a Propofol 50+50mg, k.č. 8 fix na 22cm, bilat. prítomné dýchanie, nasadená
vazopodpora NoA. Transport bez komplikácií. Na 5.A napojený na UVP, kont. AS, vazopodpora, forsirovať di
doplňit ECO. Zavedený CVK do v. femoralis I. dx.
Odp 1. vazopodpora NoA, prípadne Terlipresin, 2. kont. AS Propofol a Fentanyl (personál erudovaný), 3. fors
diurézu Furosemid, 4. doplňit ECO 4 x 125 MLP za 24 hodín, zväžiť albumín, 5. Nebulizovať, 6. Kontrola ABF
artérie

Infektologické Konzílium 09.03.21, MUDr. Peter Sabaka

Pacient s COVID-19 chodný od 15.2.2021. Protilátky proti SARS-CoV-2 pozitív v triede IgG. Vzhľadom na to že uplynulo 20 dní od rozvoja príznakov COVID-19 a prítomnosti protilátok hodnotíme že je pacient t.č. neinfekčný a môže byť preložený na "biele" oddelenie.

KAIM Konzílium 09.03.21, MUDr. Lucia Fančovičová

KAIM konziliám volané k pacientovi s C-19 pneumóniou na UVP. Pac. t.č. analgosedovaný (FNL - Propofol), bez reakcie na vonkajšie podnety, vazopresorická podpora Noradrenalinom t.č. v resuscitačných dávkach, cirkulačná instabilita, TK 100/50mmHg, mramorovanie DKK, periféria chlb. UVP - agresívny ventilačný režim s FiO2 0,82, Vt 800ml, MV 13l, SpO2 pulzným oxymetrom nemerateľná.

Záver: kritický stav, vyčerpané možnosti liečby

Dop.: , ventilačný režim ponechaný bez zmeny, vazopresorická podpora cirkulácie , zvážiť pridanie Terlipres i.v. kont, odoslať na K+C sputum + moč (po získaní aktuálnych kultiv. výsledkov konzultovať infektológa o príj. úprave ATB) + domov. lieč. "GDF, DCT" i.v. kont. 1x1